

РЕШЕНИЕ

№ 15718

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2035** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на М. М. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] вх.В ет.3 ап.41, чрез адв. М. Ч. срещу Решение № ПО-14/11.02.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0000148/20.01.2026 г. на публичен изпълнител при ТД на НП – С..

С жалбата се иска отмяна на решението поради незаконосъобразност. Твърди се, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 АПК, като в хода на административното производство са допуснати нарушения, ограничили правото на защита на жалбоподателя. Твърди се, че е нарушен чл. 195, ал. 7 ДОПК, тъй като обезпечението не съответствало на вземанията на държавата. Твърди се, че е нарушен принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. Посочва се, че възбраненият имот е семейно жилище, което е несквестируемо по чл. 444, т. 7 ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Ч., която поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., в съдебно заседание е представляван от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0000148/20.01.2026 г. на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК, на М. М. А. са наложени следните

обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху ½ идеална част от самостоятелен обект в сграда, К. 68134.900.738.1.43, ½ идеална част от: апартамент № 43, находящ се в [населено място], р-н Л., [улица], вход „В“, на 04 етаж, състоящ се от: стая, хол, кухня и други сервизни помещения, със застроена площ от 59,83 кв. м., при съседни: стълбище, И. и Ц. А., двор, Г. В. И. и М. И., заедно с прилежащото му ЗИМНИЧНО ПОМЕЩЕНИЕ без посочен номер и квадратура по приложен документ за собственост, при съседни: коридор, К. и С. Соколови и мазе на сладкарница, заедно с 1,83% ид. ч. от общите части на сградата, включително и от портиерското помещение, находящо се в същия блок и 1,83% ид. ч. от правото на строеж върху държавна земя, съставляваща съгласно доказателствен нотариален акт, парцел VIII /осми/, от квартал 222 /двеста двадесет и втори/, местност „Л.“ по плана на [населено място], който апартамент представлява по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област С. /столица/, одобрени със Заповед №РД-18-739/21.11.2017 г. на изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект е от 11.12.2020 г., съгласно схема на самостоятелния обект в сграда №15-1155636/11.12.2020 г. на СГКК — [населено място], САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 68134.900.738.1.43, адрес на имота [населено място], р-н Л., [улица], вх. В, ет. 4, като самостоятелния обект се намира на етаж 4 в сграда с идентификатор 68134.900.738.1, предназначение: жилищна сграда – многофамилна, разположена в поземлени имоти с идентификатори: 68134.900.738; 68134.900.1000, предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ 59 кв.м., находящ се в [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 43 с граници: при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж 68134.900.738.1.44 и 68134.900.738.1.42, под обекта: 68134.900.738.1.40 и над обекта: 68134.900.738.1.46., придобит с нотариален акт № 11, том 1, рег. № 46, дело № 9/1999 г., вх. рег. № 455/1999 г., акт 50, том 2, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 0.00 евро за съответната част.

2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД за сумата от 131860.00 евро.

- ТБ/доставчик на платежни услуги „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сумата от 131860.00 евро.

- ТБ/доставчик на платежни услуги „Транскарт Файненшъл Сървисис“ ЕАД за сумата от 131860.00 евро.

Обезпечителните мерки са наложени във връзка с постъпило мотивирано искане изх. № Р-22221025002246-039-001/15.01.2026 г. от орган по приходите, в качеството му на ръководител на екип, извършващ ревизия на лицето, възложена със ЗВР № Р-22221025002246-020-001/15.05.2025 г., изменена със ЗИЗВР №Р-22221025002246-020-002/31.10.2025 г.. Ревизията е с обхват установяване на отговорност по чл. 199, ал. 2 ДОПК, във връзка с наличие на несъбираеми публични задължения на Адвокатско дружество А. и съдружници, ЕИК[ЕИК], за които лицето като управител и съдружник е допринесъл за неплащането им, поради отклоняването на парични средства от банковата сметка на дружеството и намаление на размера на имуществото му, което от своя страна води до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по ЗКПО, ЗДДС, ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО, в размер на 131 860 евро, от които 84 508.00 евро главница и лихва в размер на 47 352.00 евро, изчислена към

23.12.2025 г.

Постановлението е обжалвано по административен ред пред директора на ТД на НАП – С., който с процесното решение е отхвърлил жалбата.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество е неоснователна.

Оспореното Решение № ПО-14/11.02.2026 г. е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 2924/29.10.2025 г. (л.19). Спазена е изискуемата писмена форма. Решението е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна. Връчването на обжалвания акт има отношение към влизането му в сила и срокът за обжалване, но по същество, съдът намира, че не може самостоятелно това обстоятелство да обуслови отмяната на акта на формално основание.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал. 2 и чл.195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не е приложимо, доколкото се касае за предварителни обезпечителни мерки, наложени в хода на неприключило към момента на издаването на ПНПОМ ревизионно производство.

Не е налице и третото отменително основание, а именно да не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Предварителните обезпечителни мерки по чл. 121 ДОПК се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Такъв извод е направен и мотивиран от публичния изпълнител, поради което изискването на сочената разпоредба е налице.

Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията, установени по реда на ал. 5. При определяне на обезпечителната мярка се взема предвид както обезпечителната нужда, така и мярката да не е прекомерно обременяваща. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Размерът на обезпечението от своя страна следва да е съответен на обезпечителната нужда. Към момента на издаване на обжалваното постановление, съдът намира, че е налице съразмерност между наложените обезпечения и предполагаемия размер на публичните задължения. В постановлението е изрично посочено, че се налага до размера на предполагаемия дълг. Неоснователно се твърди, че е налице свръхобезпечаване предвид възбраната на имота. Посочената стойност на имота е 0.00 евро, предвид учредената ипотека върху него. При това положение държавата би се явила втори кредитор след ипоткарния кредитор и правилно публичният изпълнител е определил нулева стойност на запорирания имот, тъй като няма държавата право на първо удовлетворяване от това имущество. Наложено обезпечение е до размера на дълга, поради което е налице съответствие.

Неоснователно се твърди, че възбраната е незаконосъобразна, тъй като това е наложена върху единствен имот. Органът по приходите правилно е приел, че наложената възбрана представлява предварителна обезпечителна мярка, която не е несъвместима с несеквестируемостта на жилището, като преценката дали и в каква степен определеният имот е несеквестируем следва да се извърши от публичния изпълнител в хода на изпълнителното производство, като съобрази разпоредбата на чл. 213 ДОПК. Органът разполага със право на преценка по отношение на кое имущество да наложи обезпечителната мярка, съблюдавайки размера на предполагаемите задължения и възможността за удовлетворяването на интереса на държавата от това имущество. Обезпечителната мярка не препятства нормалното протичане на живота на жалбоподателя и семейството му. Лицето не е възпрепятствано да упражнява трудова дейност, нито да ползва имота по предназначение за жилищни нужди. В. касае единствено разпоредителни сделки с него. С оглед изложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на процесното постановление. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 102.26 евро, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 и ал. 4 ДОПК Административен съд София - град, Трето отделение, 2 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. М. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] вх.В ет.3 ап.41, чрез адв. М. Ч. срещу Решение № ПО-14/11.02.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0000148/20.01.2026 г. на публичен изпълнител при ТД на НП – С..

ОСЪЖДА М. М. А. , ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] вх.В ет.3 ап.41, да заплати на ТД на НАП – С. сума в размер на 102.26 евро.

Решението не подлежи на обжалване.